

[Rosing.]

tillids- og loyalitetserklæring til regeringen og folketinget, idet vi ved, at kun en ringe del af de vigtigste grønlandske produkter aftages af de seks; for fiskeprodukternes vedkommende drejer det sig om ca. 10 pct. af den samlede eksport. Ud fra denne kendsgerning vil jeg sige, at der således er lagt et ikke ringe ansvar på de skuldre, der på Danmarks og Grønlands vegne skal føre forhandlinger med fællesmarkedets repræsentanter; det vil med andre ord sige, at de grønlandske interesser ikke må tilsidesættes. Lad os håbe, at der også denne gang må kunne opnås de samme tilfredsstillende resultater som dem, der er opnået i de syv. Vi ved, at hvis Danmarks eventuelle optagelse fører til en gunstig udvikling for udenrigshandelen, forøgelse af eksporten, vil dette også indirekte betyde noget for Grønland.

Hvad så med spørgsmålet om fiskerigrænserne i de grønlandske farvande, når tanken om optagelse bliver en realitet? Ordet „reservationer“ i landsrådsudtalelsen dækker netop dette spørgsmål samt spørgsmålet om etablering af fiskeristationer i landet. Jeg må sige, at dette er et uoplyst kapitel, et spørgsmål, som for os er uhyre vigtigt at få løst. Det ville være godt, dersom den højtærede udenrigsminister kunne redegøre for sine synspunkter vedrørende dette spørgsmål.

I åbningstalen ligesom i fjor berørte den højtærede statsminister spørgsmålet om et rent 12 sømils fiskeriterritorium for Færøerne og for Grønland og sagde, at dette ville være en rimelig ordning, og at regeringens politik tilrettelægges i overensstemmelse hermed. Denne udtalelse er nu en afsvækket gentagelse, idet der i åbningstalen for et år siden står, „at regeringen vil benytte enhver gunstig lejlighed til gennemførelse af dette“. Det tyder på, at der ikke er sket noget i denne sag. Heraf kan man måske slutte, at det kan vare længe, før den omtalte løsning af denne for os aktuelle sag bliver realiseret, særlig når den overskygges af de andre, som trænger sig på.

Ifølge planen indsættes et nyt inspektionsskib i vore farvande om et eller to år. Det ville være ønskeligt, om der samtidig

hermed kunne ske en international tilslutning til den påtænkte udvidelse til et rent 12 sømils fiskeriterritorium. Jeg behøver ikke at redegøre for baggrunden for dette vigtige ønske, blot at sige, at vor fremtid ligesom islændingenes og færingeres ligger på havet, og at de stedfundne andre fiskeriterritoriale udvidelser ganske automatisk dirigerer de fremmede fiskerflåder til vore farvande.

I denne forbindelse kan jeg heller ikke undlade at nævne, at respekten for de danske territoriale grænser ved Grønland snart er på nulpunktet. De fremmede fiskerskibe, der ikke har fået fiskeritilladelse, gør nu, hvad de vil, lige fra Egedesminde distrikt helt ned til Kap Farvel; værst er det i Kap Farvel-distriktet, hvor en fiskeriinspektion er en sjælden foreteelse. Lige fra august måned til oktober opererer de fremmede fiskerskibe i dette område helt ind i bunden af fjordene. Her tales især om norske trawlere, der bl. a. ofte fisker lige uden for udstedet Augpilagtok, endda med blændede lanterner om natten. Under min rejse i sommer ønskede befolkningen i Augpilagtok, at en af inspektionsskutterne eller et inspektionsskib stationeres i dette område fra august til oktober, således at antallet af de grelle overtrædelser kan formindskes.

Enhver kan forstå, at den slags utålelige tilfælde, der gentager sig hvert år, tærer på Danmarks suverænitet og anseelse udadtil og indadtil. Man kan måske undskylde sig med at sige, at man ikke kan være allestedsnærværende på den mægtige kyststrækning med de forhåndenværende langsomme inspektionsskibe. Men disse inspektionsskibe synes efter flere udtalelser til mig og efter min egen konstatering ikke at blive udnyttet effektivt. Man ser alt for ofte, at de ligger i fred og ro i byernes havne i flere dag i træk. De kan selvfølgelig have gode grunde til det, men de skal ikke ligge længere end nødvendigt. Det er almindeligt kendt, at de fremmede fiskere altid udviser sammenhold med hensyn til at underrette de andre skibe om, at et inspektionsskib er undervejs, eller hvor det opererer, eller at der nu er fri bane. Jeg tror, at kutternes konstante tilstedeværelse på udsatte og ubeboede steder er